

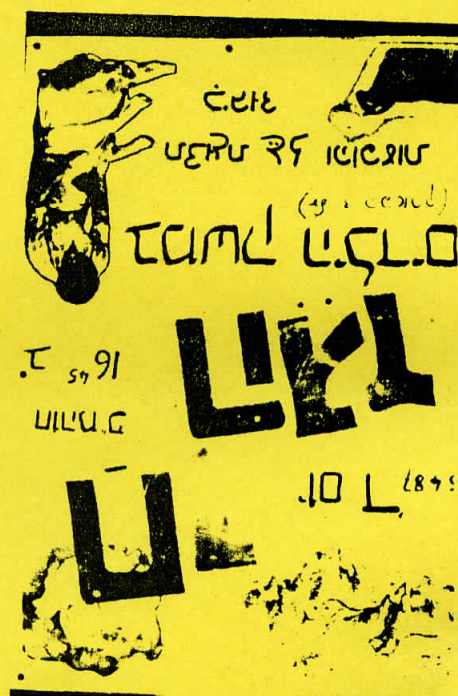

מ עלון הגוזנים
— Deshabillez-moi —

(שם העלון בשפת הקודש:
"תפשיטו אותי" !)

1988.

"Tel-Aviv, Israël Avidor est là qui nous attend. Il parle mieux le français que nous l'hébreu, heureusement ! Très sympa, très chaleureux comme tous les gens qui nous ont cotoyé dans le kibboutz, un sens de l'hospitalité très développé comme les tondeurs aiment le vivre. . . .

Affiche invitant les personnes
intéressées à la fête de la
ferme des enfants et à la tonte
de leurs six brebis.

ל א ! אין זו טעות !

(הסבר בעמוד 3)

מזל טוב... מזל טוב

ז מ י - ה ו ל ד ת

28.1. יצחק עדר
יעקב דדוש
ענבל זיגדון (נכדת משפ' ניצן)

29.1. ג'וני הרמץ
רביב פרלסון

30.1. גב' קלריס בורמן
ישראל הדר
דינה קרמר
דוני וולר (נכד משפ' מ. כהן)

31.1. יגיל אורן

1.2. וילי פינקוס
שוש סולומון
דודו פלמה

ז מ י - נ י ש ו א י נ

28.1. לאה ונחמן כ"ץ
1.2. מלי ויניב גליק

2.2. אילן גינת
ליטל עמר
אידו פוקס
תומי הרפז

3.2. גב' הילדה ברק
מירנדה שטרובל
ענבר הרמן (נכדת משפ' ריפקינד)

לבית כפר הנשיא,

תודה שהייתם פה בשבילנו. טוב שהיה, היה טוב...

היה עלכיפק!

לכל מי שמגיע לאיטליה, שירגיש חופשי להתקשר אלינו.

מספר הטלפון אצל הורי.

(כא' אלע'א)

עידן אבנר, וואקס קאפ, תודת ל' כתיב' אלע'א, אבנר
אבות' אבנר.

ול' + אבנר

מה נשמע?

שבוע שקט עבר על כוחותינו (תודה לאל) וגם טור זה לא יגרם
השבוע לתבדות קשות במצב-הרוח.

* ברוכה השבה - אביגיל פרנק - שהגיעה הישר מהודו הרחוקה, שלושה ימים
בדרך. מאחלים לך נחיתה רכה. מישהו העיר לי שהודו בקו אווירי בעצם יותר קרובה
אלינו מאנגליה. נא לבדוק במפה.

* אם אתם מכורים לתוכנית "זהו זה", הבחנתם בוודאי השבוע בהנרי בן-יהודה, שהופיע
שם. "הופעתי בתפקיד קטן", אומר הנרי ומוסיף שזו לו הפעם השלישית שהוא מופיע בטלוויזיה-
זיה, אבל הפעם הראשונה בשידור חי. "היתה זאת חוויה מעניינת מאוד." (חכה, חכה, עוד
נתפוס אותך לראיון. א.ס.)

* שאלתי את אנשי הנוי, אם גלי הקור משפיעים על צמחייתנו. איזק אומר, שלמעשה אין
לנו כמעט צמחים הרגישים לקור עד אפס מעלות ואל מתחת לזה לא הגענו. גם בחממות לא
הורגשו הפרעות מיוחדות.

* כמות הגשם עד היום (23/1) 204.1 מ"מ. כששאלתי את אילנה פ. על מצב הכינרת, היא
אמרה - "לא טוב". גם כאן יש מקום לכתבה נפרדת בעתיד. (אילנה, הרי הוזהרת!)

* ב"קבוץ" הופיעה השבוע כתבה על "כנס מוסה" שהתקיים בצרעה. נאמר שמתכנן התערוכה
בכנס זה היה "שאול בן-גוריון". מסתבר שמאחורי שם צברי טהור זה מסתתר חברנו פאול
בילגורי! "היתה פה סריה של שיחות 'טלפון שבור', אומר פאול. "עם שיחה נוספת הייתי
בוודאי הופך לבן-גוריון". נושא התערוכה היה "תמורות בתכנון בקיבוץ לקראת השינויים
האזוריים", והכוונה לניצול מבני בית-ספר וכו', שיצאו מכלל שימוש, למטרות אחרות.

* שמע הפגנת פועלי חצור הגיע כנראה עד לבלטימור. באחד הימים הגיע הנה
כתב של ה"בלטימור סן" (היושב בירושלים) וראיין את שמואל. "היה זה איש אינטליגנטי,
ששאל שאלות נוקבות על השיטה הקיבוצית", אומר שמואל. "ואז שאל לדעתי לגבי העלייה
ההמונית מרוסיה. אמרתי שלפי כל כללי הכלכלה הדבר יביא ברבות הימים לצמיחה, והוא
אמר 'אני לא רואה איך בכלל אפשרי שזה יפעל'. " מה אתם חושבים?

* רציתי לדעת מה מתרחש במפעל וממקור מוסמך בחדר העיבוד קיבלתי את התשובה הבאה:
"הרבה הזמנות. הרבה עבודה - וכולם חולים."

טוב, שתהיו לי כולכם בריאים
ושבת שלום - אנג'ה

נכמעט שכתנו: ברכות לפניגה נ. שסיימה טירונות
כחיילת מצטיינת, ומצטרפת לחיל האוויר.

הסבר לתמונת השער

השבוע הגיעה לישראל א. חוברת מאגודת הגוזזים בצרפת. מסתבר שבין כל הגוזזים,
שהתארחו ועבדו אצלנו במשך השנים, יש קשר מתמיד ופעם בשנה הם מארגנים כנס, להעלות
זכרונות וחוויות. הפלקאט התבוסס אצלנו על לוח המודעות לקראת חג הגז והם לקחו אותו
הבייתה איתם. אבל למרבה הצער אין הם קוראים עברית - ולכן, כשבאו לתלות אותו על
הקיר, התבלבלו קצת...

זה מצפיר לי

ובכן, הימים הקשים - שכה חרדנו מפניהם - חלפו עלינו בשבוע שעבר כרוח-סערה. ועכשיו, כשוך הסערה, אפשר לקיים מעין חשבון-נפש קטן. ואולי גם לקבל פרספקטיבה על הדברים שקרו.

ככל שאני חושב על זה יותר, כך אני מבין שהפצירה (1) הזאת, שניצתה בין קיבוץ כפר הנשיא לבין העיירה חצור, איננה בעירה פרטית שלנו, אלא חלק מדליקה גדולה הרבה יותר. הגליל כולו בוער

ויש לנו כאן מאבק קשה ומר, שאם נרצה ואם לא נרצה אנחנו שייכים אליו והוא אלינו. זה המאבק על גורל הגליל. תרצו, תקראו לזה "גורל הגליל", תרצו - קיראו לזה "עתיד הגליל". דבר אחד בטוח, מאבק יש כאן. ויש לו גם יעדים מוגדרים. אנחנו כולנו, כל אנשי הגליל, נאבקים נגד הנסיון לחתוך את אצבע הגליל ממדינת ישראל (ותאמינו לי, שאם הנסיון הזה יצליח, זה יכאב לכולנו). המאבק הזה, שלנו, הוא ניסיון עיקש ובלתי-פוסק לספח את הגליל מחדש למדינת ישראל, שמתמודדת עם עוד הרבה משימות לאומיות חשובות כמו עלייה, הורדת האינפלציה, ועוד. כולן משימות חשובות ולכולן נטה כתף, אך בראש נראשונה בילחם על עתיד הגליל.

אבל במאבק הזה על עתיד הגליל אנחנו יושבים מן הצד, כצופי טלוויזיה מושבעים ונותנים לתושבי עיירות הפיתוח והמושבים להתלכלך במאבק בשבילנו. אני יודע שאנחנו לא רגילים לנהל מאבקים מהסוג הזה. אנחנו הרי רגילים להרים טלפון למוקי צור, שירים טלפון לכצ'לה או ליעקב צור - "שרינו", והם כבר יסדרו לנו את העניינים. ובכן, היום השיטה המנגנונית לא עובדת יותר. היום יוסי אלול יוציא את האנשים לכביש הראשי ולמוחרת בערב ייפגש כבר עם שמעון פרס, שר האוצר, ויגבש פיתרון למשבר. נכון שזה לא יפה שהמסר שעובר בעצם הוא שרק באלימות יושגו הדברים. אבל אנחנו בין כה וכה מעדיפים לשבת על התחת ולתת להם לנהל בשבילנו את המאבק על עתיד האזור.

נכון שאנחנו מספיק אינטליגנטיים להבחין בכך שהמאבק ישנו, אבל לא נצטרף אליו עד שיבטיחו לנו שהוא יתנהל בצורה נקייה, ולפי כל הכללים של איזה "שילוב אזורי" מסתורי שכזה. ובאמת, בסך-הכול די נוח לנו לזוז הצידה באדיבות ולתת לאיזה ראש עיירה או ראש מועצה מקומית להתפרע ביחד עם אנשי העיירה, ולהוציא בשבילנו את הערמונים מהאש. אני יודע שהדברים קשים, אבל חבר'ה, לפעמים אי-אפשר לעשות מהפכה בלי לדרוך על הדשא. עלינו להצטרף למאבק על עתיד הגליל וסיפוחו מחדש למדינת ישראל, לא בגלל שאנחנו צריכים לעזור ל"אחינו" בעיירות הפיתוח, אלא משום שזהו באמת ולא ב"כאילו" האזור שבו אנחנו חיים. ואנחנו, רק אנחנו, נצמח עם צמיחתו. ורק אנחנו ניפול בנופלנו.

ד ו ד ו

ע ל ה ב ע ש ב בבית הספר ובבית

"מה באמר... מה בדבר נמה בצטדק" על העובדה, שלא פורסם מאמר על הנעשה בחברת

הילדים הצעירה מאז תחילת שנת הלימודים. בכתבה זו אנסה לעדכן אתכם במקצת.

שנת הלימודים מתקדמת יפה ומורים ותלמידים מרוצים בסה"כ. ילדי כיתה א' לומדים לאט לאט לקרוא. כנראה יש להם זמן גם ללמוד, למרות העובדה שכל יום הם צריכים לטייל מרחקים בתוך אילת-השחר, כדי להגיע לכיתתם. כל זאת מפני שעדיין לא בנו חדרי כיתה לכיתות א'. בית-הספר גדל מהר מדי בשנים האחרונות. התוכנית היתה לבנות לקראת השנה הבאה, אבל טרם התקבלו כל האישורים לכך ולא בטוח מה יהיה בשנת תשנ"א. אפשרות אחת שנשקלת היא להגדיל כיתות עד 40 ילד, דבר שלא חלמנו עליו כשהחלטנו להצטרף לבית-ספר אזנרי. כל קיבוץ יצטרך לתת את דעתו על הנושא ולבסוף תהיה הכרעה ב"הנהלה הרחבה", הגוף העליון של השותפות. שבו יש קול לכל קיבוץ. הנושא יובא למזכירות ואולי לאסיפה לפני שבציגינו יצטרכו להצביע.

כבר הזכרתי לעיל את המושג "הנהלה רחבה" נזה קשור לעוד שינויים, שיחולו בבית"ס. יש כוונה למסד גופי ניהול בבית"ס במתכונת מוסכמת מראש. עד השנים האחרונות לא היו בהלים מקובלים בקשר לבחירת מנהל והחלפתו (אורך קדנציה), בחירת גיזבר-אדמיניסטרטור וסמכניות גופי הניהול. הוקמה ועדה, שהגישה המלצותיה לעיון במשקים. גם נושא זה יוכרע בהנהלה הרחבה, לאחר דיונים בקיבוצים.

בקשר לשנת תשנ"א עשויים לחול עוד שינויים, כגון יום לימודים ארוך, שאמור להיכנס לתוקף בכל הארץ בשנת הלימודים הבאה. איך זה ישפיע על חיינו, על המושג "בית-הילדים בבית"? נמה בקשר לחוגי ראש-פינה? (מנהלי המתנ"ס אמרו לנו שחוגי הילדים יפעלו בשנה הבאה במסגרת יום הלימודים הארוך בבית"ס).

אם כבר הזכרנו את בית-הילדים, נפרט קצת מה קורה היום. בכיתות א'-ב' עובדות עכשיו שרה ד. וקרול ל. הילדים אוכלים ארוחות בוקר וצוהריים בכיתה, בחים בצוהריים ואח"כ משתתפים בחוגים או בפעילות בכיתה. חלקם גם נוסעים לחוגים בראש-פינה.

בכיתות ג'-ו' עובדות עירית רום ובלהה. הילדים אוכלים בחדר-האוכל ואח"כ באים לכיתה. הם עובדים במשק הילדים והרבה מהם מבליים שעות רבות שם. יש להם חיות אישיות לגידול וגם חוג רכיבה, בהדרכת עירית שיינגזיכט, העובדת שם. ניהול משק הילדים הוא בידיה הנא-מנות של שנשנה ינדאיקין, בשיתוף עם מרדכי ק-נתן ועירית. בנוסף למשק הילדים משתתפים הילדים בחוגים של ג'יין, רג'י וריני וגם בחוגים של ראש-פינה. על הספרייה אחראית שושנה שרקי והיא גם עוזרת לילדים בשיעורים. כיתות א'-ב' מגיעות לספרייה פעם בשבוע להחלפת ספרים וסיפור. בנוסף לזה מתקיים גם חוג קריאה בשעות הערב בהדרכתה של דליה וגנר.

בישיבת ביה"ס האחרונה החלטנו להעביר לבתי-הילדים חלק מהמחשבים הנמצאים כרגע בבית הנעורים. הילדים לומדים מחשבים בבית"ס ורצוי שיקבלו עוד חיזוקים גם בבית בתחום זה. לחלק מהילדים יש גם מחשבים בבית.

(סוף בעמ' 6)

לחדר-הצינד של ביה"ס אחראית ג'יין. מי שצריך צינד - בא לפנות אליה. במסיבה, שבה השתתפו כל עובדי החינוך, בפרדנו מג'וליה, שעבדה כרכזת חינוך במשך יותר משלוש שנים. טרם נמצא(ה) לה מחליף(ה). ג'וליה - תודה, והמשיכ להיות מעורבת בכל הנעשה בבית-הספר. (ג'וליה ממשיכה כרכזת החינוך המיוחד).

שנה 3

בבית ספר תיכון מקיף - אורט, חצור.

ביום השביתה יצאה יהודית ויטהם, המלמדת בבית הספר הנ"ל, לעבודה ברגשות של חרדה וחשש. היא הגיעה לעבודה בשביל אחורי, דרך ר"פ, ומצאה את הילדים במצב של אי-ודאות. לומדים? שובתים? מסתבר שגרונר, מנהל בה"ס, הזמין את ראש המועצה לדבר עם התלמידים, אבל זה לא הגיע. גרונר אסף את כל הילדים והסביר להם את הרקע למה שקרה. בתור אחד ששהה אצלנו בתקופת הויכוחים על עתיד המפעל, עבודה שכירה וכו', הוא הסביר את הצד שלנו יפה מאוד. אחרי השיחה הבינו התלמידים היטב את המצב. "לא הרגשתי שום טינה לכפר הנשיא" מסכמת יהודית, "וזה בעיקר הודות להסבריו של גרונר."

יום
השביתה

רג'י מוסרת: יש הענות יפה מאוד. בכל יום שישי בין השעות 13.00 - 14.00 יש קבוצה של נשים ממחנים, גדות, ראש פינה וכפר הנשיא. גם עמיעד הבטיחו להצטרף. ביום ו' האחרון היו 16 נשים (למרות הרוח והקור). כל מי שמזדהה עם המטרות של משמרות המחאה מוזמן להצטרף. יוצאים ב-12.45. (צריכים להצטייד בלבוש שחור. (כפפות מומלצות!))

נשים
בשחור

בזמן האחרון הפסקנו לאחל לחולים שלנו החלמה מהירה - העניין מסובך מדי. זה שברכנו דונקא לא היה מעניין לככב ב "דבריי", נ זה שלא הזכרנו, בעלב. לכן, הפסקנו. א ב ל אין כלל בלי יוצא מן הכלל, ואנחנו שולחים ברכות ל מ י כ ל א נ ג ל ס ב ר ג : א טוב שלא היה יותר גרוע. ב) מחכים לחזרתך (חזרתכם) כדי שנוכל לפנק אותך. למי שעדיין לא שמע - מיכל נפצעה בתאונת דרכים בלונדון, מספר ימים אחרי שהיא יצאה ל'שנת חופש'. אז - חזק ואמץ ולהתראות

החלמה
שלכם

כחשבות...הרהורים...

ברנס ניסהם

לא קל לי להעלות על הכתב את רגשותי. אשתדל לעשות את זה בצורה ברורה ומתמצתת. כרגיל, אחלק את דברי לשלושה חלקים: (א) מה שהיה. (ב) המצב הקיים. (ג) מה שנראה לי שצריך להיות בעתיד.

ראשית, אין לי כוונות לפגוע בחבר זה או אחר (אין זה הרגלי), אלא זה ניסיון שלי לראות דברים מזווית חדה, כמו מישור מחוץ למערכת. היות שבמשך שלוש שנים לא הייתי כאן ולא השתתפתי בתהליך שעבר על החברה, ברצוני להעלות את הרגשותי בהזדמנות זו. כאן המקום להבהיר שאינני כלכלן, איש עסקים או מבין גדול בתחומים הנ"ל. אך אני משתדל להיות מציאותי.

(א) מה שהיה

במשך השנים האחרונות קרו המון דברים במשק בעקבות גילוי המצב האמיתי של כלכלתנו. החברים עברו טראומה רצינית ועמדו מול מציאות לא נעימה, דבר שבעקבותיו שנו הרגלים, נכנסו לדיונים אין-ספור, הוקמו ועדות וצוותים, אשר מתפקידם להבטיח שהמצב לא ימשיך להידרדר.

לאור המציאות הזאת התגלתה גדולתה של חברתנו, שהיתה מוכנה לעשות את כל מה שדרוש, כדי למצוא פיתרון. בינתיים הזמן עבר ולא נמצאו פתרונות של ממש. השינויים שנעשו לא היה בהם די על-מנת לשנות את המצב העגום. כל זה הביא לתסכול ולהתמרמרות ולאחרונה גם לאפסיות של חלק מהחברה.

(ב) המצב הקיים

מערכת הניהול של החברה חזרה להיות כפי שהיתה בעבר, דרכי הניהול ודרך קבלת החלטות לא השתנו, למרות הצהרות והרצון הטוב.

לא היתה ולא קיימת מערכת בקרה יעילה ובלתי-תלויה.

אין הכרה כנה בתוך החברה בכך שאין לנו זכות קיום כלכלית בשלב זה.

אנו עדיין עוסקים ב"אני" ולא שמים את הדגש על "אנחנו".

עכשיו, בימים אלה ממש, חלה הרעה נוספת במצבנו. מפעל "הבונים-צנרת" אינו עוד שלנו, אך חובותיו כן.

כיום ועדת המשק מופקדת על חיפושים אחרי מקורות פרנסה חדשים.

(ג) העתיד?

המפקד/מפעיל של "הבונים צנרת" לא ירבה בסימפטיה כלפינו ותפקידו יהיה לנהל את המפעל בצורה שתבטיח רווחיות. צפויים לנו שיבושים בהספקת תוצרת חיונית למפעל-לנו ו/או העלאת מחירים.

צריכים לזכור שאין אדם שיעשה עבורנו דבר בגלל העיניים היפות שלנו!

היות והמצב הדרוש לנשימתנו הוא מקורות פרנסה נוספים, מן הראוי שדווקא לנושא כה חשוב לנו יקום צוות, שכל עיסוקו יהיה בנידון. להערכתי זה לא יהיה ריאליסטי לחשוב, שוועדת המשק - שעסוקה במערכת היום-יום - תהיה מופקדת על נושא, שהיא אינה יכולה לתת לו את הזמן והמשקל הדרושים.

לדעתי, עלינו להקים גוף בלתי-תלוי, שכל עיסוקו יהיה למטרה אחת ויחידה - והיא למצוא מקורות פרנסה נוספים. לשם כך יש להקים צוות מהמתאימים שיש למשק, שיחפשו, יבדקו, ירכזו ויוציאו אל הפועל כל מקור פרנסה אפשרי, כולל ניצול כל המשאבים שעומדים לרשותנו, גם הסמויים. אם תידרש החלפת מנהל מפעל או חבר אחר בענף כלשהו, יש לשחרר אותו, ומיד. להערכתי שום דבר ושום תפקיד חשובים יותר

(המשך בעמ' 8)

מאשר חיפוש מקורנות הכבסה בנספים.

יש הכרח בשינוי הרבה מן המוסכמות שהתרגלנו אליהן. לא נוכל להמשיך ולהתעלם מדרכי החיים שבעיר, שלהן השלכות עלינו. חייבים לבדוק באיזה ענפים ניתן להגיע לשיתוף פעולה עם משקי האזור. כדוגמא: ענפי החקלאות, ענפי-עזר, תעשייה, מכבסה, הנהלת חשבונות וכו'. יש לשתף את דור ההמשך בכל תהליך העשייה ובשינוי באופן פעיל. עלינו לקלוט משפחות מהעיר, ע"מ להרחיב את האופקים שלנו. לא נוכל להתקיים מייצור בלבד, נצטרך להיות גם סוחרים. עלינו ללמוד איך למכור את הסחורה שלנו וגם את שירותינו.

ל ס י כ ו ם :

אני מאמין ביכולתנו לצאת מהמצב הנתון, אם בשנה את גישתנו בצורה משמעותית מאוד. כאן ביתי, ואני רוצה שזה יהיה הבית של ילדיי, אם ירצו בכך. אם לא נהיה מוכנים לשינויים, אולי לכולנו לא יהיה בית.

בברכה - ברוס

שאלה פשוטה

יש לי שאלה פשוטה מאוד ואני מבקשת תשובה פשוטה מאת האחראים על מערכת החשמל. כל יום שאני מביטה בתוכנית "ערב חדש", תוכנית שאני מאוד אוהבת, מפסיקים לי את החשמל באמצע הדיון הכי מרתק. אני מודעת לכל הכללים שחלו עלינו בקשר לחיסכון בין השעות חמש ותשע בערב (ובכלל) ולעניות דעתי גם נוהגת כך, כלומר מפסיקה כל מה שאפשר ויושבת מעל התנור שמחמם על נמוך. אז למה לי כל יום להתרגז ודווקא בשעות אלה?

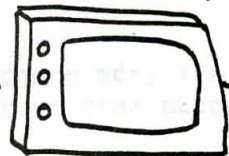
לגבי אכיפת החוק יש לי שתי הצעות:

(א) להזהיר ולהפסיק את החשמל לסירוגין לפני השעה חמש, כך שמי ששוכח יוכל מיד לרוץ מתקע לתקע.

(ב) אם גם זה לא עוזר, צריך פשוט לעשות ביקורי-פתע ולבדוק מי האשם. אין מה לעשות - אבל אני מתנגדת לענישה קולקטיבית.

מאת מגששת באפלה

(יעל נ.)

בית כפר הנשיא משתף בצער ובאכל
של דנדיק פוקס ומשפחתו
בנפול הגיס אל"מ יצחק רחימוב ז"ל

זרעי אנרגיה-לאן הם פועלים אותנו

בתחיל בשאלה: איך התחלת להתעניין בשיטות ריפוי לא שיגרתיות?

ג'נט: "ההתחלה היתה די מוזרה, כמעט מקרית. בלוח המודעות הופיעה הזמנה להרצאה בעמיעד על "איזור אנרגיות", ביום שישי בערב. מאוד לא אופייני לי שאסע להרצאה בקי-בוע אחר ביום שישי בערב, אבל החלטתי לראות מה זה. שעה וחצי חיכינו למרצה, ובסוף הוא הגיע. ההרצאה ריגשה אותי והנושא סקרן אותי ופתח לפני עולם חדש, שלא שמעתי עליו. כבר אז החלטתי שאני מוכרחה ללמוד יותר, וכשהיתה הזדמנות של סוף-שבוע לימוד בנושא "מגע בריאות", החלטתי להשתתף. זה היה שלב א'. בעקבות מה שלמדתי שם התחלתי לעבוד על עצמי, על המשפחה, ידידים וכל מי שהיה מוכן להתנסות. זה היה טיפול מאוד חובבני בהתחלה, אבל אפילו עם הידע המצומצם שלי אז קרו דברים. פריחה נעלמה מהעור, מתח בכתפיים פחת ואצל רוב המטופלים היתה הקלה. ראיתי שאני מוכרחה ללמוד יותר. במשך שנה וחצי השתתפתי בשלושה סופי-שבוע ואז הסכים המורה, זאב בולגר, לקבל אותי בתור תלמידה-אסיסטנטית ליום אחד בשבוע.

במשך חמש השנים האחרונות אני לומדת ועובדת איתו ובמשך השנים הפכתי למקצועית."

- איך היית מסבירה את שיטת מגע הבריאות? האם היא מבוססת על תורות המזרח?

"השיטה פותחה בארה"ב לפני 20 שנה, ויש בה שילוב של מזרח ומערב. השיטה מתבססת על התיאוריה שישנה זרימת אנרגיה סביב ודרך גופנו. ישנם מרכזי אנרגיה בתוך הגוף וכשמערכות האנרגיה שלנו זורמות חופשי ללא מחסומים, נצליח יותר לשמור על בריאותנו. חסימה באנרגיה יכולה לגרום להפרעות שונות ומטרת הטיפול ב"מגע בריאות" היא לשחרר את המחסום - עדיף עוד לפני שמופיעים הסימפטומים.

בקורס לומדים איך לבדוק מערכות שונות של אנרגיה, לומדים טכניקות לשחרור ממתח ואיך לבדוק אוכל ספציפי לכל אחד באופן אינדיבידואלי. לומדים גישה לבריאות."

- האם השיטה מתימרת לרפא מחלות?

"כל מחלה היא סימפטום ואנו לא מטפלים בסימפטומים. המטרה של הטיפול הפרטי ולימוד בשני קורסים היא לחזק את האדם, שהוא יהיה מסוגל בכוחות עצמו להיפטר מהפרעות לבריאות. המטרה היא להגיע למקור של הסימפטום והמקור הוא חסימת אנרגיה."

- האם חסימת אנרגיה היא המקור היחיד להתפתחות מחלות?

"אני לא יודעת. לפי הניסיון של שש השנים האחרונות ולפי דיווחים של מטופלים, שהם מתחזקים אחרי הטיפול ושההפרעות שהיו להם נעלמו, או שיש הטבה גדולה - בשבילי היא המקור."

- האם תקבלי לטיפול כל אדם שיפנה אלייך?

"כל אדם שביכולתי לעזור לו אני אקבל לטיפול. קורה שהאדם לא בתחום שלי, ז"א אין לי מספיק ידע עדיין לטפל בו. אבל ככל שאני לומדת יותר, הקבוצה הזאת מצטמצמת. אך לא כל אדם מתאים לטיפול מסוג זה."

- בשנה האחרונה את מקיימת קורסים בשיטה בסביבה?

"קיימתי בערך 12 קורסים בשנה האחרונה (כולל "מגע בריאות" וגם קינסיוולוגיה חינוכית). כרגע אני באמצע קורס "מגע בריאות" במתנ"ס ר"פ ויש לי קורס קינסיוולוגיה חינוכית בסוף השבוע הקרוב."

- מה זה - קינסיוולוגיה חינוכית?

"זאת שיטה שמטרתה להגביר את האנרגיה לתפקוד יומיומי."

ג'נט פ. (רשמה - אנגה)

ועל זה נספר בשבוע הבא.

עֵינֵינוּ !

ע ב י ז ב י ב ר י א נ ת

משקפים

מתחילת פברואר 1990 תטפל דיאן ניימרק בכל הקשור למשקפים. אפשר לגשת אליה במתפרת הילדים במשך היום או לצלצל לביתה במשך הערב.

כאן המקום להדגיש שוב, שחברים שהולכים לרופא עיניים נמזמינים משקפים, עדשות או מסגרות ללא תיאום או הפנייה של הרופא, לא יקבלו החזרים כספיים לאחר המעשה. יש להתקשר עם דיאן בכל נושא אופטיקה לפני כל נסיעה.

אנו מודים לרות רחמני עבור הטיפול המסור במשקפים במשך 3½ שנים ומאחלים לדיאן הצלחה והרבה סבלנות לתפקיד זה.

רופא

ד"ר ג'ים שלום נוסע בתחילת פברואר עד אמצע החודש לביקור חולים בקנדה. רופאה מקצירין תחליף אותו במשך היעדרו.

קוסמטיקה

1. ברצוני להביא לידיעת המטופלות/ים בקוסמטיקה, שמהיום והלאה כל מי שלא מופיע/ה לטיפול שקבעתי להם, מבלי שתהיה להם סיבה או מבלי להודיע מראש, התור יידחה עד הפעם הבאה. קרו הרבה מקרים שחברות/ים לא הופיעו ולא הודיעו ונעוד שעה התבזבזה לריק. וכן גם לגבי איחורים.

2. נא להביא קופסאות למילוי נקיות ורחוצות, אם לא כן, הקופסה תוחזר ריקה לבעליה.

רותי מרכס

ריהוט לילדים

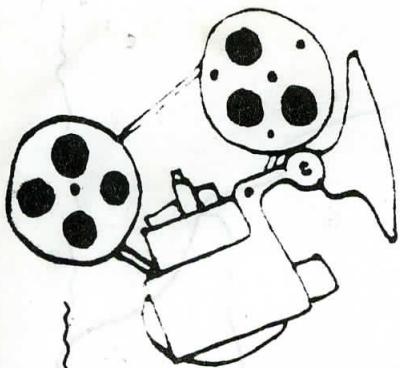
חברים אשר ברשותם ריהוט ילדים - מיטות, מכתבות וכו' - אשר לא בשימוש, מתבקשים להתקשר עם פם פינק - טל. 538.

קיבלנו מתנה יפה לבית התחביב מהחממות שלנו.

טיפלנו בו במסירות ובאהבה, והנה, השבוע נעלם ואיננו....

עצוב לנו בלעדיו. בוא הביתה, צמח קטן. אנחנו מתגעגעים אליך! עובדי בית התחביב.

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: הַמַּקְצוּעֵ לַחֵם HEART BREAK RIDGE

בימוי: קלינט איסטווד

משחק: קלינט איסטווד, מרשה מייסון, ארל סניידר

ביוני 1983 עומד סמל מארינס קשוח וותיק בשם תומס הייוויי (קלינט איסטווד) בפני שינוי בקריירה הצבאית שלו. הוא מגורש בעקבות התנהגות בלתי הולמת חזרה הביתה, כדי להדריך בבית קבוצת מתנדבים חדשה למארינס. הייוויי, כאדם, הוא איש קשוח שאיננו מפגין רגשות. הוא מסתכסך עם מפקדו החדש, קצין מפונק, בוגר פנימייה צבאית משובחת, מחזר בשלומיאליות אחרי אשתו לשעבר - אבל במקביל הופך את הטירונים ליחידת סיירים מפוארת, תוך כדי שהוא בועט בהם, מקלל אותם ומטרטרם כהוגן. בסוף הסרט מזומנת לו הזדמנות למלחמה של ממש במקום משחקים עם מטרות-דמות בבסיס הטירונים. חשוב להבין שהסרט הזה שייך לתקופה המאוחרת והמשובחת של קלינט איסטווד, שבה הוא דילג מעל ראמבו לכיתה הגבוהה יותר. אם נזכיר בקטגוריה הזאת את הסרט שעשה עם צ'ארלי פארקר ("בירד"), הסקסופוניסט הגדול, הרי שתבינו לאן זה הולך. בנוסף לכך הסרט הוא בפירוש סרט קומי, עם הרבה קריצות-עין על עצמו. אין כאן שיכתוב ההיסטוריה כמו ב"ראמבו" ואין כאן טיפול זול כמו בסרטים של צ'אק נוריס. זהו סרט פטריוטי אמיתי, אם יש דבר כזה בכלל, וכנראה שיש. ובתור כזה חשוב לראות בו קומדיה צבאית או סרט מלחמה קומי. אפשר לומר, שהסרט הזה מציב את קלינט איסטווד במקום טוב באמצע בין הבמאי דון סיגל לבמאי ג'ון פורד. בקיצור, סרט קשוח, על גברים, קומי וגם עשוי טוב. אז מה עוד אתם יכולים לבקש במוצאי-שבת בלילה?

בשבוע הבא: "ליידי איב".

ו. (ולזאר) סרטים

הערב, 26.1.90, בשעה 21.00, ב א ו ל ם

פסטיבל בעזרה הרחוק

שקופיות מלוות בהרצאה מפי אורי גור-אריה

זהו בה צעיר שטייל במזרח הרחוק בשנת 1988.

הארצות שבהן ביקר הן קוריאה, סרילנקה והפיליפינים.

לאחר שהוכרעה ההכרעה ביום חמישי שעבר בלשכתו של שר האוצר, נוצר ערפל קרב מסויים סביב להליכים המשפטיים שהתחייבו מן ההחלטה שנתקבלה. מה שקרה מבחינת התהליך הוא, שביום שני השבוע החל הערפל שנוצר להתפזר סוף סוף, כשהשותפים במפעל, לאחר התייעצות עם גורמים משפטיים, החליטו לבקש את הפרוק בעצמם. עבר עוד יום של דיונים והכרעות. ביום רביעי השבוע, הגישו קבוץ כפר הנשיא ו"כור-מתכת" (מה שמכונה בתיקשורת ה"בעלים"), בקשה לבית המשפט בנצרת לפרק את המפעל. השופט מינה שני מפרקים שמיום אתמול יושבים יחד עם קולין ומרכזים מאמץ, כדי לאפשר, מוקדם ככל האפשר, את פתיחת המפעל מחדש. המצב הוא עדין וסבוך וכל רגע מתגלים קשיים חדשים, אבל ברור, ככל מקרה. לחתור ללא לאות ולהתקרב ככל האפשר לסיכום שהושג בלשכתו של שר-האוצר שמעון פרס שכידוע, בינתיים הספיק להיות בצ'כיה ובמצריים ואולי כעת יהיה לו זמן גם לנחות ולטפל בעינינה הדחופים של העיירה חצור. בנוסף לכל הפרטים האלה, אני רוצה בהזדמנות זאת להודות לכל חברי כפר הנשיא על העזרה שהגישו ועל האיפוק שגילו בזמן הקשה שהיינו נתונים בו, כמו כן אני מבקש להודות למטה חרום על פעולתו המהירה ולראש המטה אדי, שטיפעל את המטה בעניינות, ונענה בזריזות לכל קריאה. אני מקווה שלא נזדקק להם יותר ובנימה אופטימית זאת, אני מאחל לכם שבת-שלום ומבורך ושלא נדע מצרות.

דודו פלמה

דב תבל סרזים 12305
סל. 06/932911 טל: 6640
פקס: 06/932902
משרד בת"א: רח' החשמל 33
מיקוד: 65117 טל: 33797
סל. 613853 - 03/623294

הבונים

מוצרי יציקה בע"מ
ברזי תעשייה בע"מ

כפר הנשיא

1/90

ספק נכבד,

הנדון: הבהרת מצב

אני פונה אליך בתור ספק נכבד וותיק של מפעל הבונים מוצרי-יציקה וברזי-תעשייה בע"מ.

המפעל מייצר ברזים כדוריים ויציקות אלומיניום הקיימים בשוק במשך שנים וידועים באיכותם. מפעל זה שייך כולו לכפר-הנשיא ומצבו טוב.

במקביל למפעל זה לכפר-הנשיא בשותפות עם כור מפעל אחר בשם הבונים מוצרי צנרת בע"מ, הנמצא בקשיים ובהליכי מכירה.

אין קשר בין המפעל שלנו ובין המפעל הנמצא בקשיים והעומד בפני מכירה. הפסקת פעולתו של המפעל השני לא תשפיע על המשך הפעילות השוטפת של המפעל - הבונים מוצרי-יציקה וברזי תעשייה בע"מ.

אני מקווה שמכתב זה מבהיר את המצב ויוריד ספקות מליבכם.

בברכה,

יוסי כץ
מנכ"ל

נוכחו: דודיק, הנרי, גדי, שמואל, לני, אתי, דודו.

1. בקשתו של גדי לאישור פורמלי שיאפשר לו לחתום על פרוטוקולים של ברית פיקוח:

גדי פרס בפני המזכירות את טירדותיו של גזבר קשה-יום. למעשה הוא מבקש שהמזכירות בישיבתה (ושמדבר ירשם כדת בפרוטוקול) תסמיך אותו לטפל תקופתית במיחזור השוטף. החברים האזינו לו והשיגו את השגותיהם. הוחלט: להעביר לטיפול של ועדת כספים.

2. הצעת ועדת חתונות ליחד את חדר אוכל לאורחים ולמוזמנים בלבד בערב החתונה:

רימונד הציג בפני המזכירות את הנסיון שהצטבר והלקחים שהופקו בעקבות החתונה האחרונה שנערכה בחדר האוכל.

לטענתו היה המקום צר מלהכיל את 250 האורחים והמוזמנים, וגם יצר בציבור תחושה של "ארוחה לעשירים" ו"ארוחה לעניים" (כדבריו). חלק מחברי המזכירות טען שהדבר ייצור התנגדות וכעס בציבור, וחלק גדול יותר קיבל ותמך בטענה שכמה פעמים בשנה הציבור יפנה בשמחה את חדר האוכל לטובת משפחה של אחד מחבריו. ההצעה של ועדת חתונות התקבלה ברוב קולות.

3. בקשתם של דורית ואבי רוזנקרנץ לבוא לשנת נסיון במשק:

אבי ודורית מבקשים לבוא לשנת נסיון למשק והמזכירות מאשרת את בואם. תבוא הודעה באספה.

4. דיון ראשון בנושא הקמת קרן להבטחת עתיד:

בדיון נאמר בין השאר שדוקא היום בעקבות המצב הכלכלי הגרוע, חשוב לבנות קרן שתבטיח את העתיד. קרן שתהיה הרחק מהשג ידם של הבנקים שנושים אותנו. הוזכר שניתן למצוא דרכים להפרשת כספים. צריך להחליט עקרונית ואז לראות איך זה משתלב בתוך ההסדר.

לסיכום: הוחלט שהמזכירות מציעה לאספה להציב את נושא הקרן להבטחת העתיד, כאחד מהנושאים המרכזיים שעליו נילחם במשא-ומתן עם צוות ההסדר. כמו כן הוחלט שדודו ומייקל כהן יכינו חומר רקע על קרנות פנסיה שונות לאספה, כדי שחברים יהיה להם מושג כללי כמה מדובר.

5. נמסר ששריטה החליפה את יעל שפרונג שריכזה את המרתון עד היום. שריטה מעתה תלווה את,

תהליכי השנוי וההתחדשות.

המזכירות תקבל דיווח מיעל על מה שנעשה בשטח עד כה.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Somebody must have something against the West Side.... All night most of you (me too) were without electricity, while neighbours to the east, north and south were warm and snug. It appears that the high winds threw branches onto the wires, and I only hope you are not reading this wrapped in blankets, and trembling with cold. Anyway, Bruce says one may phone him at any time if the electricity goes off for any length of time. (Not the short cuts we have been having.)
- * Welcome home to Avigail Frank, who has returned straight from India.
- * On the other hand, we had to say good-bye to Yariv and Emmanuella, who have gone to Italy.
- * Paul Bilgory was responsible for a very interesting exhibition on 'architectural changes in the kibbutz' which was held in a kibbutz near Jerusalem, It is only a pity that the report about it appeared in the kibbutz movement periodical under the name of Shaul Ben Gury! Paul says it is just as well they didn't turn him into Ben Gurion....
- * You probably don't particularly watch the Hebrew children's programmes, but if you had turned on the television last Thursday afternoon you could have seen Henry Ben-Yehuda large as life, in a small non-speaking part at this stage, but who knows? Henry is optimistic that there is a future.
- * Congratulations to P'nina Weissbort, who finished her basic training 'with distinction'. P'ninah, we didn't expect anything less from you!
- * Although she was pretty badly hurt, Michal Englesberg had a lucky escape last week, when she tried to cross a busy road just a few days after arriving in London. She was looking in the wrong direction! Rhona has gone over there to be with her, and bring her back home as soon as possible. (A week or two, as far as I have been told).
- * We really are getting famous (or infamous, if you like). This week a reporter from the 'Baltimore Sun' (no less) came to interview Shmu'el about the incident with the Chatzor workers! Shmu'el says he was intelligent and well-informed, and understood our position. So do the Chatzor workers, by the way, but unfortunately that does not help them (or us) very much.
- * Anyway, in our home factory there seems to be plenty of work, so let us hope for the best.

Keep well - keep warm - be happy.

Shabbat Shalom,

Inge

HAPPY BIRTHDAY

28.1.90. Yitzchak Eder
Ya'acov Dadosh
Inbal Zigdon (Nitzan granddaughter_)

29.1. John Harmatz
Raviv Pearlson

30.1. Mrs. Clarice Burman
Yisrael Hadar
Dinah Kramer
Donnie Waller(Cohen grandson)

* 31.1. Yagil Oren

1.2. Willie Pinkus
Shosh Solomon
Dudu Palma

2.2. Ilan Ginat
Lital Amar
Ido Fuchs
Tommie Harpaz

3.2. Hilda Barak
Miranda Shtrubel
Inbar Harman (Rifkind granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

28.1.90. Leah & Nachman Katz
Mali & Yaniv Glick

FILM OF THE WEEK - HEARTBREAK RIDGE

with Clint Eastwood, Marsha Mason, Erl Snyder.

Sergeant Thomas Highway (Cliff Eastwood) is thrown out of the Army because of behaviour unworthy of an American soldier, but called back to train a group of volunteers in the Marines, which he manages to do, with a lot of harsh discipline. Dudu says the film has its comic moments....

SPECTACLES - After _____ years
Ruth Rachmani is passing over the
'spectacle business' to Dianne Nymark.
If you need her, you may contact her
in the sewing shop during the day, or 'phone her at home.

